

GAGYI ESZTER

Zuhanó órák

*Nyom valami légüres.
A templom harangszava se száll,
kihűlő szavak a kint felejtett teák,
törésig fagyó, zuhanó órák.*

*S a percek – azok én vagyok.
Látom, mint majszol vidám gyerek
cukordarabot a hangyák,
hogy fürdeti meg a hajnal első fénye
orcád törli szárazra a tél első szele –
elfújt már.*

*S hogy utolsó lyukba gombolom övem egy hétre rá,
úgy fogyok ki én is magamból: zuhanó órák.*

GAGYI JUDIT ESZTER (1996, Székelyudvarhely) a Partiumi Keresztény Egyetemen végzett grafika szakon. Írásai a Látó szépirodalmi folyóiratban és az Irodalmi Szemlelben jelentek meg.

Patyolat #2

*Már egy hete hajtépő szelek zörgetnek
az ablakon jégvirág helyett
azt beszélük, holnap Karácsony.*

*Mondd, orvosom, nem hoztál
boldog havat, csak zaklatott
agysejteket, lüktető, tömött
vérrögöket, keringő fekete
vasködöket? Nem hoztál füttyülő
répát gyerekkorom hó-orrából,
ragacsos cukrot a felhővattából?*

*S hogy hiányom neked rovom fel,
légy kedves, nézd el. Hiszen kell
valami fehér, hogy lábaim töröljem:
húsz éve takarítok – most én is
koszos lettem.*

Színültig semmi

*Már két napja veszekszem anyáddal
álomban kitárt, kongó szekrénybe
ordítunk száj a szájba
(visszhangzol te is benne)
mindhiába*

*A polcok porrétegei
szigetelnek – besárgult fogak
a zár betömött kulcslyuka –
nyelvvel torlaszolt ajkak
ahogy a kettő egymást váltja:
némafilm technika szekrény módra*

*– míg a hajnal szemünk ajtaját csapkodja,
hóhérya a negatívot játssza újra meg – hiába.*

Variációk #1

(Mondatok magamhoz)

*Azt hiszem, olyan vagyok, mint egy autó sötétített ablaka:
már napok óta benne igazítod meg a hajad,
de még mindig csak magad látod.
Vagy mint egy szilánkosra tört visszapillantó:
nem jó semmire, de azért még van.*

*Inkább olyan vagy, mint egy koszos szélvédő:
várja, hogy letöröljék.*

Variációk #2

(Mondatok magamhoz)

*Azt hiszem, olyan vagyok, mint egy demens
citológus: ezt a testet már magam sem tudom, mi
tartja össze. Vagy mint egy ember beültetett szívvel:
valaki más életét élem.*

*Inkább leszel zokni, ha így folytatod:
kilincsre akasztanak téged is.*

Törvényszerűségek

*Olyan elegánsan köpsz a plafonig,
azt gondolnám, erre születni kell:
megtölteni valami egysíkút
langyos, fehér, csöpögős ingerekkel.*

*Görcsös vagy, ahogy gyakorlod:
megszállott. A gravitáció adva van,
mégis a kontraerőt próbálsz,
hiába, tudod, de makacsul folytatod.*

*Ezt csinálsz, amíg ki nem száradsz.
Nekem meg talán holnap lesz,
hogy elhagyom ezt a szobát,
melyben apránként csöpög dacod
vissza reánk.*